

3465

פ ר ו ש ו ק ו ל מ ס ' 30 / 7

טיסיבת ועדת העבודה, מיום ג', א' בתמוז תשס"ז
(21.6.55), בשעה 17.00.

נרכזים: חברי הועדה: ע' גוברין - היו"ר
ג' טברסקי
ד' שרי
ה' ברגר
א' וילנסקה

פרזנטים: ד"ר לוטן - מנהל המוסד לביטוח לאומי
מר וולקוף - סגן מנהל המוסד לביטוח לאומי
מר לוין - יועץ משפטי של המוסד לביטוח לאומי
מר ויינס - מטעם משרד המשפטים
מר הנגבי - מטעם משרד המשפטים
מר ארנון - מטעם המוצר
מר עמיר - ראש אגף כוח אדם במשרד הבטחון
מר קליף - סגן יועץ משפטי למשרד הבטחון
מר פינק - מנהל מחלקת השיכון

סדר-היום: 1. חוק הביטוח הלאומי (תיקון), תשס"ו - 1955
2. חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון) תשס"ו - 955

היו"ר ע' גוברין: פותח את הישיבה.

אנו עוברים לסעיף 1 בסדר-היום - תיקון לחוק הביטוח הלאומי. (קורא סעיפים 1 ו-2)

מר הנגבי: בסעיף 2 (תיקון התוספת הרביעית) עד עכשיו היה 14 ימים במקום 12 ימים.

היו"ר ע' גוברין: אני מבין שתיקונים אלה עובדו בוועדה המיעצת.

ד"ר לוטן: התיקון הראשון נידון בוועדת המסעות ואילו השני - בוועדה לנפגעי עבודה.

ג' טברסקי: בכל יתר הסעיפים של חוק הביטוח הלאומי לא מדובר על סכום כפי שזה בטעיף 30 - זהו המקום היחיד בחוק בו כתוב סכום של 55 ל"י. כידוע טעון זה מחולק לדמי אישפוז, 30 ל"י, ומענק לנולד - 25 ל"י. אני מניחה שהמוסד לביטוח לאומי דואג לכן שהאשפוז לא יעלה על 30 ל"י, אולם לא מן הנמנע כי ביום מן הימים יכולה קופת חולים, או בתי-חולים הממשלתיים, להעלות את דמי האישפוז על 30 ל"י. הוא הדין לגבי המענק לנולד, אשר נקבע בזמנו לפי כוח הקביה של הכסף אז.

כן ברצוני לדעת האם אתם משתמשים באפשרות זו של נתינת, ציוד בעין, כלומר האם אתם נותנים חבילות וכיצד זה מתקבל?

ד"ר לוטין: בסעיף 30 (ב) של החוק נאמר כי "שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לשנות את הסכום שבסעיף קטן (א) בשיעור לב לתנודות בשכר העבודה"; פירוש הדבר שאם יש צורך בשינוי, שר העבודה, באישור ועדת העבודה שלה כנסת, יכול לשנות את הסכום על ידי התקנת תקנות. גם חלוקת הסכום לשיעורים - דמי אישפוז וציוד בעשית על ידי תקנה. אם ישונה הסכום על פי חוק, יש צורך וגם סמכות לשנות את החלוקה של הסכום לשתי הקטגוריות.

אשר לשאלה השניה של מה"כ טברסקי, לעת עתה לא השתמשנו בזכותנו לתת ציוד בעין. אנו נותנים ציוד בכסף, מפני שעדיין לא הוברר לנו די הצורך שהוצאות המינהליות שיהיו קשורות במתן ציוד בעין לא תעלינה על התועלת שבהשוואת תנודות המטיריים. ועדת המטאות טרם סיימה את הדיון בסוגיה זו וטרם קבעה האם עדיף לתת ציוד בעין. לגבי מענק לילד שני ברור שכסף הוא עדיף, מפני שהציוד ישנו עוד מהילד הראשון.

ג"כ טברסקי: האם בדקתם מהו כיום כוח הקניה של 25 ל"י, סכום שנקבע לפני יותר משנה?

ד"ר לוטין: אין שינויים, יתכן שבצורך לשנות את גודל הסכום לאישפוז כתוצאה טעליית הוצאות האישפוז.

יש הצעה של ועדת המטאות, לאוסף מארזי המלים 25 ל"י לכל ילד ברוטף שנולד את המלה "חי". לילד ראשון אנו מסלמים גם אם הוא לא נולד חי, מפני שהאם מתכוונת ללידה ומוציאה את ההוצאות. אולם אשר לילד שני, באותה לידה, אין היא יכולה להתכוון מסום שאיננה יודעת מראש, לכן אין טעם לתת את המענק הרוטף אם הילד לא נולד חי.

מר הנגבי: יש לי טפק אם יש צורך בתיקון זה, כי אם ילד בא לאור מת איננו יודע אם אפשר לומר שהוא נולד. הבעיה היא אם הילד נולד חי וסת כעבור 2 - 3 ימים.

ד"ר לוטין: במקרה זה אנו נותנים את המענק.

מר הנגבי: אם כך איננו חושב שיש צורך בתיקון זה.

היו"ר ע. גוברין: איננו מיעץ לוועדה להכריע בענין זה; אני מציע כי היועצים המשפטיים ייפגשו ויכריעו. מצדנו אין כל התנגדות אם הם יקבעו שצריך לכתוב "חי".

ג"כ טברסקי: האם בדקתם האם המענק של 25 ל"י מוצא באמת למען התינוק, כי אני שמעתי על מקרים מוצא למען התינוק.

ד"ר לוטין: לא הגיעו אלינו תלונות שהיה שימוש לרעה, אבל אין זאת אומרת שלא יכול להיות מקרה כזה או שלם היה מקרה כזה.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון) - התקבל

2. הדף השני (תגבולים ושיקום) (תיקון): תש"ו - 1955

הובטח לנו להביא הצעה מנוסחת כלי החוק
הזה לא יפגע בכלי הטלחטה בנמצאים.

היו"ר ע. גוברין:

טר ויינס:
הגענו לידי מסקנה שמה שלא נכתוב יהיה
יותר גרוע מאשר אם לא נכתוב כלום.
חוק נכלי הטלחטה בנמצאים צריך לבוא על תיקונו באופן עצמאי. בינתיים
נקבע הסדר עם המוצר שנכסיה אלה יקבלו עוד לפני תיקון החוק מה שכבר
מגיע להם.

אני מבין שיו"ר ועדת העבודה צריך להודיע
על כך מעל במת הכנסת.

היו"ר ע. גוברין:

שינוי נוסח הסעיפים בחוק הנדרש ישנה
באופן אוטומטי את הסעיפים התקבילים

טר קליין:

בחוק השני.

טר ויינס:
מתברר שאין השינויים חלים באופן אוטומטי
כל אין הדברים דומים. בחוק ההוא מדובר
על תגבולים ואילו בחוק זה מדובר על דמי נכות, ויש הבדלים מהירים בנוגע
להפחתות וכד'. אני מסכים שברגע זה מבחינת החקיקה אין הדבר חלק,
אבל יש שתי ברירות: לנסות להסליא את החוק או להשאיר את המצב כפי
שהוא קיים כיום וזה יהיה אבסורד, ומפני שיהיה אבסורד צריך לתת חופש
למשרד לנהוג לפי ההגיון, כלומר יהיה רשאי לשלם לפי מה שהכנסת או
התכונה, ויחד עם זאת, ככל האפשר טוקדם, יתוקן החוק.

ה. ברגר:

נדמה לי שהצעת טר ויינס טובה בהרבה
מכנות, מפני שייוצר מצב חוקי לא ברור,
והנכס יגידו שזה לא חל באופן אוטומטי מפני שהמצב הוא אחד, וטי
שצריך לשלם את הכסף יאמר: כך כתוב בחוק, ואם הדבר יגיע לידי
אבסורד, ועל יסוד זה המוצר יעשה סידורים אחרים, אני חושב שהסידורים
המתייטים של המוצר בדרך-כלל הם: לשלם ככל האפשר פחות כסף. לכן
חושבני שהרבה יותר בריא היה אילו נעשה הסדר חוקי, לא לתקן מצב חוק
זה את החוק ההוא, אלא שייאמר במפורש כי התיקון הזה אינו חל על החוק
ההוא, ואז יבא זה בתפקיד הממשלה, בתפקיד הכנסת הבאה, לדאוג כי
התיקון של החוק ההוא יהיה בהקדם האפשרי. איבני חושב שצריך להשאיר
את המצב שיהיה ענין לפירושים.

טר קליין:

אמנם חוק נכלי הטלחטה בנמצאים מכוזע על ידי
רשות מוסמכת, אולם עליה מפקחת ועדת
ערעורים שבראשה עומד שופט בית-משפט מחוזי, והוא מפרש את החוק לא
לפי הגיון אלא לפי חוקי פרשנות שאוטורים כי צריך לתת פירוש טלוללי
לחוק. אני יודע מהנסיון כי לפי הפירוש הטלוללי יהיה מצב אבסורדי,
הנכס יקבלו תגבולים מופחתים ומצד שני לא יהנו מההפחתות.

טר ויינס:

אני לעצמי הצעתי זאת בזמנו, אולם הנכס
טענו שזה לא יהיה לטובתם, אם כי זה יהיה
יותר חלק מבחינה חוקית. ברגע שייכתב כי חוק זה אינו חל עליהם
ברור דבר אחד: ימשיכו לקבל מה שקיבלו, לא פחות ולא יותר, לכן
מעדיפים הנכס לסטוך במקרה זה על המוצר. אם נכתוב זאת במפורש,
המוצר לא ימצא שום אחיזה לשלם יותר, למרות שהכונה היא לשלם יותר,
לא בעוד חודש ולא בעוד חודשיים, עד שהחוק יתוקן. הנכס מציעים
שזה לא יהיה ברור מבחינת החוק, אבל יהיה ברור דבר אחד: שהם אינם
מוכנים לקבל אותו סכום. לוועדת העוררים מגיעים מקרים רק כשמשלמים
פחות, כשמשלמים יותר אין מתלוננים.

אם לא תהיה כל הוראה בחוק יהיה פתח לאוצר לשלם יותר, אבל אם ועדת העבודה אינה רוצה לסטוך על הנוצר = לטרות שהנכים רוצים לסטוך עליו - והיא רוצה להשיג בהירות ולהקפיד את הסבב בלי להיטיב - אז הוועדה יכולה לעשות זאת, ואנחנו נעשה את התיקון הדרוש.

פר ארנון:
בכון שלפי אופיו ששתדל האוצר לשלם פחות, אבל במקרה זה היה טבע בין הנכים הנובעים בדבר ובין האוצר, שכתוצאה טבעו הגיעו הצדדים להסכם לפיו האוצר ישלם לפי הקו של החוק הזה. ואם האוצר טבטיח - הוא מקיים את הבטחתו. לכן אני מציע ללכת בדרך זו, אם כי מעורפלת ולא ברורה, כדי שהאוצר יוכל לשלם, כי אחרת הדבר לא יהיה אפשרי, ואף מבקר המדינה לא ירשה לנו לעשות זאת. אני אומר - כדי שהדברים יירשמו בפרוטוקול - כי האוצר ינהג לפי ההסכם שהושג.

היו"ר ע. גוברין:
הבעיה שרצינו לפתור על ידי הוראה בחוק נפתרה כעת על ידי הכרזת בא-כוח האוצר, כי האוצר ינהג לפי רוח התיקונים של החוק. מבקר המדינה לא יוכל לטעון נגד האוצר אם האוצר יאמר כי ועדת העבודה של הכנסת, אשר טטיימת כבר את עבודתה, הסליחה על כך שיש לנהוג לפי רוח החוק, ואילו הוכנסה הוראה מיוחדת בחוק, לא יכול היה האוצר לקיים את ההסלחה של ועדת העבודה. אני מציע שעל שתי סוגיות אלו יודיע היו"ר ועדת העבודה טעל בטת הכנסת, ואין להעלות על הדעת כי האוצר לא יסלא את הבטחתו או שטבקר המדינה ירצה להפך טילוי הבטחה זו מפני שאין תיקון פורטלי על ידי הכנסת. נודיע לכנסת כי בטבענו להכניס את הטעיף הזה לפי הסלחת נטיג האוצר, טטום שבמקרה זה לא יוכל האוצר לשלם כל תשלום נוסף, והעדפנו לקבל את הבטחת האוצר כי הוא ינהג ברוח החוק הזה.

מר ויינס:
אני רוצה להציע תיקון קל כסעיף 16 של החוק המקורי. טבנדר שהנכים תובעים דברים אחרים, נוסף על אלה שטובה טעיף זה - טיפול רפואי ועוד - ונוצר טבוי טתום. אני מציע שבסעיף 16 בחוק העיקרי, בטקום הטלים, התובע העוסק או תגטול יבואו הטלים, התובע זכות לפי חוק זה. בהתאם לכך יתוקן סעיף 16 (א) וטעיף טטן (ה).

הצעת מר ויינס לתיקון סעיף 16 בתקבלה

היו"ר ע. גוברין: אנו עוברים לסעיף 1 (קורא את הטעיף).

א. וילבוסקה: אני מציעה לקבל הצעת ארנון בכי טלחטת השיחרור - לקבוע דרגה 13 במקום 15, ואני טוסטיחה - שזה יהיה שלשה שליש טטן כל הטשכורת ולא טבי שליש.

ג. טבוסקי: היתה טענה של הנכים שנראתה לי, כי אם הטאב ישאר ללא שינוי, חלק מהאנשים עלול לסבול.

מר עטיר: בחנו שנית את הבעיה ואני יכול להודיע כי טטרד הבטחון יחד עם טטרד האוצר טוכנים לדאוג לכך שכל אלה שמקבלים תגטול בלתי טופחת, ויוצעו להם אטטרדיות לקבל עבודה טתטיטה, שהם לא יטבלו עקב החוק האחד. בטידה שלא יוכלו להציע עבודה כזו ידאגו להטלים להם למה שקיבלו עד כה.

היו"ר ע. גוברין: איך זה יבטא?

מר עטיר: יש כטה קבוצות: יש קטצה של טקבלי תגטול בלתי טופחת שהם זכאים לפי טעיף אחר - טיפול רפואי וכך הלאה. יש קבוצה שכיום אינם עובדים, תוצע להם עבודה,

וכל כמה שאינם עובדים יוכלו לקבל לפי סעיף חוסר פרנסה. כל אלה שהם משוקטים עצמית, תוצע להם עבודה, ועד שלא יסתדרו יקבלו תגמול של חוסר פרנסה. אותם אנשים שהם לזכדי מקצוע יקבלו את ההשלטה לפי סעיף השלטה מקצועית ואותם בודדים שיש להם כרגע מקום עבודה, ישליטו להם למה שהם מקבלים. בהצעת החוק אין לשנות דבר, זה יבנו בצורת הודעה של יו"ר ועדת העבודה.

היו"ר ע. גוברין: אני יכול להצהיר הצהרה לאחר שתקבל הודעה מנוסחת בכתב מצדכם.

ה. ברגר: אולי בצורה כזו אפשר להסדיר גם ענין נכיל המלחמה בנאצים. הייתי מציע שיו"ר הועדה כשיביא את החוק הזה יצהיר הצהרה, בין יתר ההצהרות, שדעת הועדה היא שיש צורך בחיקון דחוף בחוק.

סעיף 1 נתקבל

הסתתיגות לחה"כ וילנסקה

סעיף 2

א. וילנסקה: יש הצעה של ארגון הנכים ואני מציעה לתמוך בהצעה זו - שיהיה סיווג אחר, מעשרה עד כמה אחוז, באופן הדרגתי.

מר ויינס: ההצעה אומרת שכל מי שיש לו 10% ומעלה יקבל את האחוז המתאים בדרגה 13.

מר עמיר: אנו מציעים להוסיף עוד פרט: במידה שהנכה מחוסר פרנסה בדרגת נכות פחות מ-35%, יהיה זכאי לפי סעיף של מחוסר פרנסה.

מר ויינס: אני מבין שאתם מתכוונים רק לתוספת.

מר עמיר: כן.

היו"ר ע. גוברין: אני מציע לקבל את ההצעה אבל להעמיד את האחוז על 20.

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ וילנסקה - לא נתקבלה

הצעת יושב-ראש הועדה נתקבלה

סעיף 6

א. וילנסקה: אני מציעה שבמקום דרגה 13 תהיה דרגה 11.

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ וילנסקה - לא נתקבלה

סעיף 6, בהצעת הממשלה - נתקבל

סעיף 18

הנכיס דורשים עוד תוספת לסעיף 18 -
לחם אפשרות למלא שזכותיותיהם התישנו

סר ויניבס:

להגיש תביעות תוך 6 חודשים.

אנו מתנגדים להצעה זו, אי-אפשר להתחיל
כל פעם מחדש.

סר עטיר:

אם יש לטישהו ניסוק הטבטל את ההתישנות
הוא יכול להגיש תביעה.

ר. שרי:

הם טענו שיש סקרים שאנשים לא הגישו תביעות
בגלל זה שאינו בקיבוץ, או מסיבות אחרות.

ג. טברסקי:

אנו נתקלנו בסקרים שראינו בהם אי-צדק
מסויים, שאנשים לא קראו נכון את החוק
מטעם זה שיש לחם אפשרות לבחון בקשות אלו.
לא ראינו שאנשים אלה ימסידו את זכותם להגיש בקשה.

סר עטיר:

החם תהיה לכח התנגדות אם נוהלים כל התביעה
לא תוכל להיות בעלת תוקף רטרואקטיבי?

היו"ר ע. גוברין:

יהיה טבול של בקשות שלא ניתנות כיום לבדיקה.

סר עטיר:

אם לא יוכלו להוכיח - לא תוכר בקשתם.

ה. ברגר:

יש אפשרות לבחון את אותן הבקשות שהגיעו
עד היום. הגיעו בקשות שנדחו, אפשר להטיל
לעצמ תוכנן.

סר עטיר:

על ועדה טיוחדת לבדוק אותן

אנו נחזור לשני הסעיפים ששרם טיכטנו
בהם בישיבת הועדה סחר.

היו"ר ע. גוברין:

ראוני להעיר ראשית כל הערה לחוק זה, טסום
שלא נוכל להשתתף בישיבת הועדה סחר. אני

ר. שרי:

מתנגד שיהיה סעיף הסעביר את ההתישנות בלי סוף. יש הגיון בדבר
שלא יקון בחוק תערך בדיקה של כל אותן הבקשות שנדחו לרגל זתישנות.
אבל אני מתנגד להפיכת סדר בראשית בהזדמנויות שונות. אכלנו קל
טעד להתישנות עדות, אבל קשה טעד לסתור עדות.

כידוע ועדת העבודה טינתה ועדת טשנה

לחוק שירות הסדינה. ועדה זו קיימה 5 - 6 ישיבות והגיעה לסעיף 31
של החוק. אינני יכול להתאונן על חברי הועדה, אבל יחד עם זאת
לא יכולתי לעמוד בגד זכותם לחוות דעה, לאלוק ולהציע שינויים באותם
סעיפים שמצאו זאת לנכון, ועובדה לכך - דנו עד סעיף 31 ב-5 - 6 ישיבות,
לטרות שסרתי על ניצול טלא של הזמן. אינני רואה בתבאים הנתונים
אפשרות להטין את החוק לקריאה שניה ואל ישית בכנסת. אני טבקט את
הועדה לקבל חזרה את הטנדט שלנו ולרשום לפנייה כי החוק הזה יביע
לקריאה שניה ושלישית בכנסת השלישית.

הישיבה ננעלה בשעה 18.00